

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/744/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712219333
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712219333.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa T. M. C., nar. XX. XX. XXXX, zastúpený obchodnou spoločnosťou LALINSKÝ ADVOKÁT s. r. o., so sídlom Námestie Andreja Hlinku 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 253 096, v mene ktorej koná JUDr. Andrej Lalinský, advokát a konateľ, proti odporkyni M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. A. XX, XXX XX J., zastúpená Mgr. Ivanom Bugrim, advokátom, so sídlom Bystrický rad 453/77, 960 01 Zvolen, v konaní o náhradu škody o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/19/2013-185 z 25. februára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrhu vyhovel a rozhodol o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi 5 087,20 Eur a nahradiť mu trovy konania vo výške 497,46 Eur. V časti o zaplatenie 742,80 Eur a uplatneného príslušenstva pohľadávky návrh zamietol. Odporkyňa zaviazal zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen sumu 80,58 Eur ako náhradu trov, ktoré štát platil za účastníkov.

Súd vychádzal zo zistenia, že sa navrhovateľ s odporkyňou chovateľkou psov s chovnou stanicou dohodli, že dňa 2. októbra 2011 a následne opakovane po ďalšie dni nakryje odporkyňa sučku navrhovateľa vo Zvolene. Za tým účelom priviedol navrhovateľ svoju sučku menom Q. G. P. k odporkyni, ktorá sučku prevzala a po prvom nakrytí dňa 02. 10. 2011 ju umiestnila do koterca v areáli Z. kynologického klubu J. C. na druhý deň odporkyňa prišla do areálu Z. kynologického klubu J. zistila, že navrhovateľovi sučka sa stratila, o čom navrhovateľa upovedomila až na druhý deň 4. októbra 2011. Zodpovednosť odporkyne za škodu posúdil okresný súd podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vyslovil záver, že „odporkyňa porušila právnu povinnosť tým, že sučku umiestnila v koterci s oplotením, ktoré bolo prehrdzavené, táto utiekla. V konaní existuje škoda a to strata sučky, je tu príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a škodou, nedbanlivostné zavinenie odporkyne. Navrhovateľovi vznikla škoda pozostávajúca z ceny sučky stanovenej znaleckým posudkom na 4 900,- Eur a náhradou na cestovné, ktoré mu vzniklo vycestovaním do miesta umiestnenia sučky za účelom jej hľadania vo výške 187,20 Eur. Súd teda priznal navrhovateľovi sumu 5 087,20 Eur a vo zvyšnej časti návrh zamietol“.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a povinnosť odporkyne zaplatiť štátu náhradu trov ustanovením § 148 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie odporkyňa. S rozhodnutím okresného súdu v prvom a treťom výroku nesúhlasila. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), d) a f) O. s. p. Rozsudok okresného súdu označila za nezákonný, nepreskúmateľný, arbitrárny, zjavne neodôvodnený a po právnej a dôkaznej stránke neudržateľný.

Z rozsudku okresného súdu podľa odporkyne nie je zistiteľné, z ktorých vykonaných dôkazov vyvodil svoje skutkové závery. Hoci odporkyňa navrhla vykonať dôkazy výsluchom svedkov B. C., M. F. a P. M. súd odporkyňou navrhnuté dôkazy nevykonal, ani v dôvodoch rozhodnutia nevysvetlil, prečo tak neurobil. V rozsudku okresného súdu absentujú právne úvahy súdu, ktoré by dávali odpovede na

konkrétne sporné otázky tak, aby rozhodnutie súdu bolo presvedčivé. Rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný nielen pre nesplnenie požiadavky na jeho náležité odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), ale aj pre nedostatok dôvodov. Zodpovednosť odporkyne za vzniknutú škodu odvodil okresný súd od ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), ale svoj právny názor nijako relevantne neodôvodnil. Predpokladom zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je predovšetkým porušenie určitej konkrétnej právnej povinnosti, ktorá môže vyplývať priamo z právnych predpisov, zo zmluvy, z iných právnych úkonov alebo z iných právnych skutočností. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné vôbec zistiť, akú konkrétnu a čím (zákonom, zmluvou, resp. inak) uloženú právnu povinnosť odporkyňa porušila. Tvrdenie súdu, že „sučku umiestnila v koterci s oplotením, ktoré bolo prehrdzavené“ nemá absolútne žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Povinnosť preukázať uplatnený nárok zaťažovala navrhovateľa. Navrhovateľ vzhľadom na charakter uplatneného nároku bol povinný preukázať, že odporkyňa porušila konkrétnu právnu povinnosť, že navrhovateľovi preukázateľne vznikla škoda v konkrétnej výške a že medzi porušením právnej povinnosti, ktorého sa mala dopustiť odporkyňa a škodou vzniknutou navrhovateľovi je príčinná súvislosť. Odporkyňa tvrdí, že navrhovateľ náležitým spôsobom nepreukázal ani jeden z uvedených predpokladov zodpovednosti za škodu. Nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že dňa 02. 10. 2011 od neho prevzala sučku psa plemena Rottweilera menom Q. G. P. a že sa navrhovateľova sučka dňa 03. 10. 2011 stratila v dôsledku toho, že kovové oplatenie koterca bolo prehrdzavené. Odporkyňa v priebehu celého konania tvrdila, že dňa 02. 10. 2011 neprevzala od navrhovateľa jeho psa. Medzi navrhovateľom a odporkyňou existovala dohoda len o nakrytí jeho sučky so psom odporkyne. Záväzkom odporkyne z ústnej dohody s navrhovateľom nebolo prevziať sučku navrhovateľa do opatery a o túto sa starať, ani žiadny iný záväzok. Dňa 02. 10. 2011 odporkyňa informovala navrhovateľa, za akých podmienok môžu chovatelia umiestniť svojich psov vo výcvikovom areáli vo Zvolene, že sa tak deje na vlastnú zodpovednosť chovateľa, napriek tomu sa navrhovateľ rozhodol ponechať svojho psa vo Zvolene. Pre správne rozhodnutie vo veci bolo nutné zistiť obsah dohody medzi navrhovateľom a odporkyňou so zameraním na otázku, či podľa dohody s navrhovateľom mala alebo nemala odporkyňa prevziať zodpovednosť za jeho psa a následne či k prevzatíu psa aj došlo. Existenciu takejto dohody navrhovateľ nepreukázal. V konaní nebolo preukázané, že odporkyňa porušila určitú právnu povinnosť a že k strate sučky navrhovateľa došlo jej zavinením. Tým nebol naplnený prvý predpoklad zodpovednosti za škodu. Skutkovému zisteniu okresného súdu, že „odporkyňa prevzala sučku s tým, že má pre sučku koterec a zabezpečí jej nakrytie so svojim psom“ nezodpovedá žiadny v konaní vykonaný dôkaz. Odporkyňa toto tvrdenie navrhovateľa popiera ako objektívne nepravdivé. Rovnako to platí aj vo vzťahu k tvrdeniu súdu, že „odporkyňa umiestnila sučku do koterca, kde bolo kovové oplatenie prehrdzavené a sučka odtiaľ utiekla“. Okresný súd za skutkové zistenie prevzal tvrdenie navrhovateľa. Koterec, v ktorom sa nachádzal pes navrhovateľa nebol prehrdzavený, ale na koterci bola zjavne násilím vyrazená tyčka prednej steny, ktorá bola povolená v mieste zvaru a bola vyrazená smerom dovnútra, čo nasvedčuje tomu, že pes navrhovateľa bol najpravdepodobnejšie odcudzený neznámou osobou. Navrhovateľ nepreukázal ani vznik škody na jeho majetku vo výške priznanej súdom. Pri vyčíslení škody znalec zohľadnil pôvod a špecifiká výcviku psa navrhovateľa, avšak v konaní nebolo hodnoverne preukázané ani to, že pes, ktorý zmizol z areálu kynologického klubu vo Zvolene bola práve navrhovateľom označovaná sučka Q. G. P.. Odporkyňa zotrváva na tvrdení, že dňa 02. 10. 2011 jej navrhovateľ nepredložil žiadne doklady od svojho psa. Práve na preukázanie tejto skutočnosti navrhovala odporkyňa vypočuť svedkov B. C., M. F. a P. M. a žiadala, aby navrhovateľ predložil súdu potvrdenie o tom, že krycí list bol vydaný hlavným poradcom chovu klubu Rottweilerov. Odporkyňa predložila v konaní chovateľský poriadok Rottweiler klubu Slovenskej republiky z článku 8 ktorého vyplýva, že tento krycí list na nakrytie sučky navrhovateľa so psom odporkyne mal byť vystavený aspoň 6 týždňov pred očakávaným háraním. Nevykonanie odporkyňou navrhnutých dôkazov sa prejavilo v neúplnom zistení skutkového stavu. Odporkyňa v priebehu celého konania namietala, že navrhovateľ nepreukázal, že práve jeho sučka Q. G. P. sa z areálu kynologického klubu vo Zvolene stratila, napriek tomu sa súd s touto podstatnou námietkou odporkyne žiadnym spôsobom nevyporiadal. Pokiaľ nebolo jednoznačne preukázané, že pes, ktorý zmizol z areálu kynologického klubu je práve tým psom, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že ide o psa Q. G. P., ktorého doklady predkladal v súdnom konaní a na základe ktorých následne aj súdny znalec určil výšku náhrady škody odporkyňa tvrdí, že nebol preukázaný ani vznik škody na majetku navrhovateľa v súdom priznanej výške. Bez zistenia relevantných skutkových okolností nemohol okresný súd vec správne posúdiť.

Navrhla, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne aby ho zmenil tak, že návrh zamietne. Uplatnila si náhradu trov konania.

Vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhovateľ žiadal potvrdiť rozsudok okresného súdu ako vecne správny a priznať navrhovateľovi trovy konania. Navrhovateľ preukázal svojím tvrdením a čestným vyhlásením T. O. Pelešku, o akého psa ide, príčinnú súvislosť medzi konaním odporkyne a vznikom škody, keď sama odporkyňa uviedla, že pes utiekol z koterca, ktorý bol prehrdzavený, aj výšku škody znalcom v jeho posudku a vyjadrení.

Krajský súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. iba v rozsahu odvolania odporkyne podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolanie odporkyne považuje odvolací súd za dôvodné v celom rozsahu a môže slúžiť okresnému súdu ako návod, ako postupovať vo veci, aby náležite zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Všetky námietky vznesené odporkyňou v odvolaní sú plne odôvodnené a odvolací súd by ich mohol ako dôvody zrušenia rozsudku okresného súdu v napadnutej časti citovať v celom rozsahu.

Okresný súd navrhovateľom uplatnený nárok na základe jeho skutkového vymedzenia navrhovateľom posúdil podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Súd v dôvodoch rozhodnutia uvádza, že základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, ale ich naplnenie dôsledne neskúmal. Tieto predpoklady vymedzil navrhovateľ vo svojom návrhu na začatie konania tak, že porušením právnej povinnosti zo strany odporkyne je to, že sa dohodla s navrhovateľom o nakrytí jeho sučky s tým, že celú činnosť zabezpečí, za ktorým účelom si sučku zobrala do svojej starostlivosti a opatery. Na rozdiel od toho súd za porušenie právnej povinnosti odporkyne považoval, že sučku umiestnila v koterci s oplatením, ktoré bolo prehrdzavené a sučka utiekla. Odvolací súd súhlasí s odvolateľkou, že zo žiadnych dôkazov vykonaných okresným súdom nie je možné vyvodiť skutkové zistenia potvrdzujúce tvrdenia navrhovateľa o obsahu jeho dohody s navrhovateľkou. Okresný súd síce vypočúval účastníkov, ale pri výsluchu sa nezameral na základnú otázku, aká dohoda bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou, aby mohol posúdiť ich zmluvný vzťah a zistiť, či odporkyňa porušila nejakú zmluvnú povinnosť, pretože porušenie zákonnej povinnosti netvrdí ani navrhovateľ. Zodpovednosť za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže vzniknúť aj z porušenia zmluvných a záväzkových povinností, ale pre záver o vzniku takejto zodpovednosti musí byť najprv spoľahlivo preukázaná prevzatá povinnosť a jej nesplnenie.

Navrhovateľ povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p. nesplnil. O prevzatí záväzku odporkyňou vo vzťahu k sučke navrhovateľa okrem jej nakrytia nesvedčí žiadny listinný dôkaz a na vyvrátenie navrhovateľových tvrdení o obsahu ústnej dohody navrhnutých svedkov odporkyňou okresný súd nevypočul. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí s námietkou odporkyne v odvolaní, že skutkové zistenia okresného súdu ohľadne obsahu dohody medzi ňou a navrhovateľom a spôsobe umiestnenia navrhovateľovej sučky v areáli Z. kynologického klubu vo Zvolene nie sú výsledkom vykonaných dôkazov. Ide len o tvrdenia navrhovateľa.

Občiansky súdny poriadok v § 153 ods. 1 ukladá súdu rozhodnúť na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Okresný súd rozhodol vo veci na základe skutočností, ktoré boli medzi účastníkmi sporné, nie na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov.

Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude spoľahlivo zistiť skutkový stav na základe účastníkmi navrhnutých dôkazov, prípadne takých, ktorých vykonanie považuje okresný súd pre správne rozhodnutie vo veci za nevyhnutné. Okrem obsahu dohody medzi navrhovateľom a odporkyňou, akým spôsobom prebehne nakrytie psa, či mala odporkyňa vo vzťahu k sučke ponechať navrhovateľom vo Zvolene dňa 02. 10. 2011 nejaké povinnosti a či ich dodržala alebo porušila sa bude okresný súd zaoberať aj tým, či navrhovateľ jednoznačne preukázal, že pes ponechaný v areáli Z. kynologického klubu vo J. bola jeho sučka menom Q. G. P. a v prípade, že dospeje k názoru, že odporkyňa porušila právnu povinnosť (ktorú súd konkretizuje vo svojom odôvodnení) opätovne preskúma aj výšku škody (hodnotu psa), i keď už vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie a to v súvislosti s informáciou uverejnenou na stránke Rottweiler klubu Slovenskej republiky <<http://www.rtw-klub.sk/>>

chovne_psy_a_suky.php>, že dňom 12. januára 2011 bola z dôvodu dožitia a veku vyradená z radu chovných sučiek aj Q. G. P., nar. 20. apríla 2006 chovateľov M. a A. C. z R. X v K.. Tieto údaje sa zhodujú s údajmi navrhovateľa o jeho stratenej sučke.

Rozhodnutie o trovách medzi účastníkmi a o trovách štátu je závislé od výsledku konania. Ak bol zrušený rozsudok okresného súdu vo veci samej, bolo nevyhnutné zrušiť aj závislé výroky o trovách konania.

V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.). Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.